

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:
в Австрії:

за чілий рік . . . 20 кор.
за пів року . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 кор.

За границею:

чілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвижок число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. п. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукопись звертає ся лише
на попереднє застереженє.—
Реклямації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланих» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Релігійна війна у Франції.

(+) Річпосполита французка, в котрій так багато говорить ся на тему рівности, вільности і братерства, показала тепер наглядно перед цілим сьвітом, як она розуміє сей оклик.

Нарід був приневолений глядіти на се, як правительство проганяло єпископів та сьвящеників з їх домівок. Тисячі молодців, котрі приготовляли ся до духовного стану, були приневолені покинути сі школи, в яких учили ся і сі інститути, в котрих мали приміщенє і прожиток. Правительство французке так несподівано попроганяло їх з тих інститутів, що они сьогодні опинили ся посеред своїх, по найбільшій часті убогих селянських і ремісничих родин, які не в силі їх тепер вижити. Ся несподівана напасть французкого правительства так роздратувала деяких богословів, що они забарикадували ся перед напором поліції й жандармів, так що декуди дійшло до проливу крови.

Французке правительство так само насильно поступає з відбиранєм церковного майна, а туг також в многих случаях поліція і військо розбиває і розрубє двері або розсаджує вибуховими середниками. Справді, можна би думати, що се не правительство католицкої дер-

жави, але що Атиля з Гунями навістив знов найстаршу дочку католицкої Церкви.

Нападами на жєндцини, діти і старців, що збирають ся на молитву по церквах, на сьвящеників, що відправляють богослужєня для побожних християн, так роздратовані народні верстви, що почивають тепер зброїти ся до самооборони, а оден париский дневник написав отсі знаменні і для сучасного положєня у Франції характеристичні слова: «Кріпкий вірою в Бога, в своє право і в револьвер, може християнин спокійно вижидати дальших подій». Ось до чого дійшло у Франції, що християнин крім молитовника потребує й револьвера, щоб міг молити ся!

Особливо велике роздратованє серед широких верств народних викликала та обставина, що до насильного розбиваня церков, до приготованя з них вірних уживають війська.

Проти сего надуживаня власних синів, відданих на службу державі, підносять батьки і матери голосні протести, які появили ся на прилюдних місцях. Сим роздратованєм затривожило ся правительство, бо думало, що в широких верствах народних вже завмер релігійний дух, що правительство буде мати діло лише з кількома тисячами богословів. Тимго затривожений міністер-президент

Клемансо сказав недавно: «Все ми предвиділи, лише не то, що тепер діє ся!»

Тепер доперва запутують ся французські міністри в правничім пояснюваню законна про розділ держави і церкви, законна про збори, хоч по ажни правники французські вказували на неможливість примінюваня законна про збори як і законна про розділ в тих случаях. Вжеж закон про розділ держави і церкви з 1905. р. признає свободу всіх релігій і не забороняє сьвященикови відправляти богослужєня для вірних при відчинених дверях. Тимто сьвященики не позваляють собі відняти сего права, признаного законом, котре однак тепер саме правительство нехтує.

Бувший директор департаменту ісповідань в міністерстві ісповідань і просьвіти Ф л ю р а н, чоловік зовсім байдужний для церкви, назвав таки в листі до міністра просьвіти Б р и я н а, що єго розпорядок примінюваня законна про збори з р. 1881 на богослужєнє є законно неможливий. Вжеж годі уважати прихожих на молитву і богослужєнє до церкви яко зібраних на якісь збори або рече в розуміню законна з 1881. року.

Таким способом загнав ся міністер Бриан в поянюваню і примінюваню законів, а можна також сумнівати ся, чи й новий закон, який він вніс в парла-

Козацькі звичаї на Кавказі.

(Сватанє в Бекешівській станиці, баталпатинького відділу, кубанської области.)

(Дальше).

Потім зачинає ся вечеря. Зразу всім без виїмки дають горівки, а відтак приступають до їджєня. Жєних і відданиця через цілий час вечері не їдять нічого, а тільки віддають поклони на тоасти своїх і знакомих. Як тільки «вечеря» скінчить ся, дружко зачинає звиняти ся за плохеньку вечерю і на закінченє говорить: «Бонри в соломю, а дружки в полову!» Сим він дає знати, що би всі виходили з кімнати. Відданиця з дружком відправляє ся домів, а через дорогу дружки співають:

Ми у свата були і полуднували,
І сир їли, — зуби поточили,
Ще була ковбаса, да жарєне поросє.
І ще б їли, да нема.

У нашого свата
Соломяна хітл,

Гризи по коліна,
А дров — ні полїна.

Коли відданиця приїде до дому, то вечеряє і потім вже відпускає своїх подруг до ранка.

На другий день ранком відданицю зачинають убирати до вінця. До неї збирають ся подруги. Зразу убирать єї в підвіночне платє, а потім зачинають розчісувати косу, приспівуючи пісню:

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше Маша косу чєше.
Чєше, чєше, з косов розмовляє:
«Пливи, коса, над свєкрухин двір,
Послухай коса, що свєкруха каже».
Свєкруха каже: Не скормила дитя,
[буду замишляти,
Не споїли дитя, забуду посилати.

Потім, як розчешуть косу, на голову відданиці накладають вінюк зі штучних цвєтїв, перевитий ріжноцвєтними лентами. Звичайно в сей час приходить сюда і жєних і як тільки відданицю уберуть, зачинає ся благословленє. Батько відда-

ниця бере ікону, а мати хлїб і стають рядом. Жєних і відданиця кланяють ся їм в ноги і просять їх благословити. Тоді батько і мати промовляють: «Бог вас благословить і ми вас благословляєм!» Потім батько відданиці бере у матери хлїб, а їй віддає ікону і знов благословляють. Се повторює ся до трєх разів. А коли родичі відданиці закінчать благословленє, тоді жєних і відданиця просять благословленя єще у хрєстного батька і матери відданиці. І тут переводять ся ті самі церемонії, що перше.

Від родичів відданиці ідуть до родичів жєниха і там опять довершують благословленя. Ікона, якою благословили родичі відданиці, приналежить завсїгди відданиці і називає ся благословленєм, а ікона, якою благословили родичі жєниха, приналежить єму і також називає ся благословленєм. По благословленю жєних і відданиця ідуть до церкви вінчати ся. Вінчанє відбуває ся зразу по обіді.

(Дальше буде).

менті, що pomoже загонистому правительству французському.

Зїзд націонал-демократів.

На зїзд націонал-демократичного сторонництва прибуло — як доносить «Дїло» около 300 делегатів майже зі всіх політичних повітів рускої части краю (сконстантовано, що було заступлених 39 політ. повітів). Майже половина учасників зїзду були селяни і маломіщани; друга половина учасників була заступлена в рівній мірі духовною і світською інтелігенцією. З наших соймових послів явили ся др. Олесницький, о. Богачевский і п. Гурик; з парламентарних послів не було нікого (пос. Романчук ще нездужає, хоч вже має ся ліпше). Проводили зборам по черзі: адвокат др. Горбачевский, пос. о. Богачевский і нотар п. Танчаковский; секретарював др. Омелян Левицкий. Реферували: др. Кость Левицкий, голова Нар. Комітету, про нашу політичну діяльність в минушій році а з окрема про нашу акцію в справі виборчої реформи: др. В. Охримович, редактор «Дїла», про нашу виборчу тактику; о. Александер Стефанович про справу посольських кандидатур; п. Льонгін Цегельский про справу виборчого фонду, а відтак другого дня про справу аграрну.

Над сими рефератами ведено дискусію повні два дни. В дискусії заб рали голос (кромі референтів): посол др. Олесницький, пос. Гурик, оо. Альойзій Олесницький, Ст. Онишкевич, Евст. Цурковский, Теод. Савойка, Ксен. Сосенко, Тит. Войнаровский, п. Григорій Цеглинський, др. Володимир Бачинський, др. Лесь Кульчицкий, ред. Михайло Петрицкий, п. Тимотей Старух і багато інших.

Згідно з внесеннями референтів і деяких учасників прийнято односторонньою резолюції, які подаємо низше.

Зїзд висказав домаганє, щоби при надходячих виборах до державної ради всі верстви і стани рускої суспільности в Галичині: селянство, духовенство і інтелігенція поступали згідно і солідарно і щоби при ставленю кандидатур і веденю виборчої акції наступило порозумінє межі нашим сторонництвом, а іншими рускими сторонництвами, як також з опозиційними жидівськими і польськими сторонництвами на основі компромісів.

На конець вибрано центральну управу сторонництва, с. зн. тіснійший і ширший Народний Комітет. Ухвалено отсі резолюції:

1) Руский нарід в Галичині є сильно zagrożений у своїм правно-політичнім становищі тому, що краве правління віддано виключно в руки польських верховодів, — а послїдна надїя на поліпшенє політичних відносин Русинів в Галичині дорогою справедливої виборчої реформи не здійснила ся ухваленєм нового виборчого уставу до державної ради, бо нечуване покриття руского народу що до его парламентарного заступництва збільшено розширенєм краввої автономії, через що віддано в руки польських верховодів нову зброю на знищенє руского народу в Галичині.

2) Супротив сучасної хвилі руский нарід в Галичині мусить уживати всіх своїх сил, аби при надходячих виборах до державної ради і до краввого сойму вибрати як найбільше спосібних, діяльних і певних послів для рішучої і безглядної оборони інтересів руского населєня в краю.

3) Наша тактика на зверх не може бути інша, як лише строго опозиційна, та мусить змагати до того, щоби Русинам в Галичині здобути належне їм правно-політичне становище на основі народної самоуправи (національної автономії) на території рускої части краю, як також, щоби нашому народови приспорити потрібну землю і інші середники продукції, забезпечити ему здобутки его праці та охоронити его перед економічним виском.

4) Наші парламентарні і соймові заступники мають стремити безглядно до отсего політичного і економічного висвободженя руского народу в Галичині, та під охороною посольської свободи як найчастійше ставати перед народом, аби народні маси зблизити до діяльности народних заступників і спільно творити бовві кадри в нашій боротьбі політичній.

5) Наші народні організації по всіх повітах краю мусять безупинно ширити в наших народних масах національну свідомість і щиплювати в сі маси віру в будучність народу та добувати в сих народних масах енергію, силу і карність до політичної боротьби, як також усіми способами вести роботу до економічного піднесеня народу, аби живу народну ідею здійснити в політичній свободі і економічнім гаразді.

II

При найблизших виборах до державної ради наше народне (національно-демократичне) сторонництво буде придержувати ся отсеї тактики:

1) Наше сторонництво буде ставити і попірати лише тих кандидатів, що належать до нашого сторонництва та зобов'язують ся вступити до одноцільного незалежного руского клубу парламентарного. Окрім сих кандидатів може народне сторонництво попірати таких кандидатів, що зобов'язують ся вступити до одноцільного незалежного руского клубу парламентарного. Також може наше сторонництво попірати інших кандидатів, що є знані зі своєї прихильної діяльности в хосен політичних змагань нашого сторонництва.

2) Центральним комітетом виборчим для нашого сторонництва є (ширший) Народний Комітет. Виключає ся утворенє спільного центрального (краввого) комітету виборчого в злуці з іншими сторонництвами. Довіроче порозумінанє з управами інших сторонництв може наступити лише за посередництвом делегатів Народного Комітету з застереженєм затвердження остаточних їх заяв Народним Комітетом.

3) Також по повітах допускає ся можливість виборчих договорів, заключених нашими повітовими організаціями з іншими сторонництвами в дотичнім повіті, однак за затверженєм Народного Комітету.

III.

1) Народний зїзд визнає повітові народні організації входячі в склад поодиноких виборчих округів, щоби як найскорше застановили ся і порозуміли ся що до кандидатів на послів до державної ради і що до кандидатів на заступників послів, та щоби свої внесення що до осіб тих кандидатів як найскорше подали до відома Народного Комітету.

2) Народний зїзд ставить до наших посольських кандидатів домаганє, щоби посольські кандидати вели передвиборчу агітацію між народом по можности особисто, а коли нарід вибере їх послами, щоби як найчастійше складали свої посольські звіти перед своїми виборцями, щоби в міру потреби придержували ся як найострійшої парламентарної тактики і щоби в своїй парламентарній діяльности стояли на основі нашої народної (національно-демократичної) програми і піддавали ся постановам Народного Комітету

3) Народний зїзд признає потребу випрацьованя подрібної аграрної програми на основі загальних постанов нашої народної (національно-демократичної) програми з 1899 р., поручає Народному Комітетови, щоби в тій цілі скликав як найскорше спеціальну аграрну анкету, а посольських кандидатів і послів сторонництва визнає ся, щоби в своїй публичній діяльності змагали до здійсненя нашої аграрної програми.

Народний Комітет

а) тіснійший: Др. Кость Левицкий, адвокат у Львові (голова); проф. Юліян Романчук, посол до ради державної у Львові; др. Евген Олесницький, посол соймовий в Стрию; Микола Заячківский, урядник Народної Торговлі у Львові; др. Ярослав Здерковский, кандидат адвокатский у Львові; др. Станислав Дністрянський, професор університету у Львові; др. Володимир Охримович, редактор «Дїла» у Львові; Богдан Рожанський, кандидат адвокатский у Львові; о. Алекс. Темницький, парох карного закладу у Львові; о. Йосиф Фолис, парох в Скнилові; Льонгін Цегельский, редактор «Свободи» у Львові.

б) ширший становлять всі члени тіснійшого комітету, а крім сего 73 переважно позальвівських личностей.

Н О В П Н К И.

— Калєндар. В суботу: руско-кат. Аггея, Теофанї; римо-кат. Томи еп. — В недїлю: руско-кат. Даниїла; римо кат. Давида к.

— Ювілей 45 літної наукової праці проф. Володимира Антоновича в Києві опроведено дня 25. с. м. без великої вистави з огляду на лихий стан здоровля ювілята, але з сердечностю і з глибокою честью до ювілята. В хаті проф. Антоновича зібрали ся депутації і хоч не багато було голосних, натхнених промов, хоч не чути було вигуків та оплесків, то за тими людьми, що прийшли до ювілята, видно було свлу людей, які післали їх, а в їх промовах чула ся щирість та почутє глибокої шаноби до ювілята, яку він придбав собі серед громадянства. Невеличкий гурток людей зібрав ся у В. А., але прийшли вони до него з порученя численних організацій, інституцій, гуртів громадянства і окремих людей не тіль-

ського союму приняла вчера законце до заведеня виборчого примусу при виборах до державної ради. Референтом вибрано д-ра Гесмана.

Прага. Нині відбуде ся парада молодоческих послів під проводом поліцая. Нацака в справі власности графчанського замку в Празі. Той замок є вписаний в табулярних книгах яко власність Корони, а молодочехи хочуть, аби він був вписаний яко власність краю.

Борислав. Вчера вечером згорів нафтовий завод. Притім погіб один робітник, а другий тяжко попарив ся.

Триест. Вчера перед полуднем зібрав ся союм на великій площі перед ратушою зібрало ся около 6.000 осіб і урядило демонстрацію за загальним і безпосередним правом виборчим до союму і до громадської ради. Підчас демонстрації вислано депутацію до намісника, маршалка і бурмістра та вручено їм меморіяли за загальним голосованем.

Сераєво. Архієп. Штадлер в Сераєві оголосив пастирський лист, в яким звиває до складок для прогнаних з Франції священників. Жертви має ся висилати на руки архієпископа а він відошле їх кардиналові Рішардові до Парижа.

Твер. Убийник гр. Ігнатієва був минулого року провідником розрхів в Москві.

Вогуродзicza dzewicza

а історичні висновки д-ра Шурата.

(В інтересі історичної правди).

Написав

Богдан Барвіньский.

Дальше.

Др. Шурат каже, що у Длугоша "universus exercitus" є й там, де були тільки литовсько-руські війська. Ми бачили, що слово "regius universus exercitus" означають у Длугоша польське військо. Тепер дам ще приклади на се, що навіть самі слова "universus exercitus" ужиті у него на означене польського війська та вкажу в Длугошевім оповіданю місце, де згадуєсь якраз про те, що Поляки співали пісню "Вогуродзicza" не лише перед битвою, але й тоді, як Ягайло ступав на пруську землю.

Описуючи, як Ягайло молив ся на довшо ще перед боєм подавши в "oratio recta" цілу сю молитву (Długosz: Hist. Pol. IV, ст. 21-22), додає Длугош, що "Simili quoque devotione Dux Magnus Lithuaniae Alexander Duces insuper Masoviae et barones Poloniae in suorum extensione signorum utebantur" (ibid. ст. 22). Опісля оповідає, що як тільки польські магнати розвинули свої знаки, "universus exercitus patriam carmen Bogu Rodzicza coepit vociferari" (ibid.). Очевидно й тут на означене польського війська ужив Длугош слів "universus exercitus". В значіні "польсько-литовсько-руського" війська не міг Длугош сих слів ужити. По перше він оповідає, що перед самою битвою співали "regius universus exercitus" пісню "Вогуродзicza" яко "patrium carmen", а як ми бачили, слова "regius universus exercitus" означають у Длугоша польське військо. "Вогуродзicza" була проте "patrium carmen" се го, а не иншого війська. З Длугоша виходить, що не була ся пісня вітцівською навіть для мазовецьких вйск, бо була она такою тільки для королівського війська¹⁾ до якого, як ми бачили в оповіданю Длугоша, він їх не зачисляє, подібно, як війська Вітовтового (пор. Długosz: Hist. Pol. IV, ст. 15, де королівському війську протиставлені "biduo Masoviae Duces... cum suis exercitibus", або ibid. ст. 22, де протиставлені кор. війську "exercitus ducalis", то є князів Мазовецьких і Вітовта). З того згляду не міг Длугош на иншій місци подати звістки "universus exercitus patriam carmen Bogu Rodzicza coepit vociferari" в тім значіні що сю пісню співало ціле військо, яке було під Грунвальдом. Таж сам

¹⁾ Пісня, яка повстала в корінній Польщі, не спонуляризувалась отже тоді ще навіть між спорідненим мазовецьким племенем.

др. Шурат замічає (ст. 20), що для цілого війська не могла бути ся пісня "patrium carmen", бо ціле військо не належало до одної нації й не мало одної спільної вітчизни.

Не могла бути вітцівською й для литовсько-руського війська, як думає др. Шурат, бо як и висше виказав, ціле військо литовсько-руське не могло співати пісні "Вогуродзicza". Бо не могли її співати ані Татари, ані всі Литовці, хіба загально одні Русини. Не могла бути вітцівською й для чесько-моравських наемників, як не могла бути такою для Татарів. Співало сю пісню в хвилі як рушило до бою, як се ми бачили, польське військо, тоді для него тільки ся пісня була "patrium carmen", тож і перед тим, заким ще дано взнак до бою, після сего, як Ягайло скінчив молитись, лиш польське військо могло співати "patrium carmen Bogu Rodzicza".¹⁾

(Конець буде).

¹⁾ В противнім разі, то є, колиб слова "universus exercitus" брати в значіні всіх війск, які були під Грунвальдом, "Вогуродзicza" повинніб були співати зарівно королівські як і Мазовшани, чесько-моравські наемники, Литовці, Жмудини, Русини й Татари. Се тверджене булоб більш аніж сьмішним, а так вайно не міг думати й писати навіть найбільше некритичний хроніст, не то історик тої міри, що Длугош.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

Готель, реставрація і каварія — ріг ул. Сикетускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали 27. грудня: М. Якимовський зі Станиславова, о. Лев Джулинський з Лапшвіня, о. В. Соневидцький з Теребовлі, о. Ол. Голінатий з Шельпак, Н. Чубатівна з Попиковиці малої, о. Ол. Танчаковський з Дунаєва, о. К. Воввідка з Сернок середних, о. Ст. Ничай з Верхрати, Й. Павлинський з Грусятч, Вол. Дзяковський з Глогова, Ю. Калужняцький з Перемишля, о. К. Воввідка з Сернок середних, о. Е. Купчинський з Сорозка, Ів. Дашкевич з Тустанович, Ст. Новак і В. Беронський з Кракова.

— Скарбник львівського "Сокола" має на продаж білети до Фризиера по низьких цінах. Провізія з білетів призначена на дохід "Сокола".

Рухові вправи в львівськїм Соколі.

Члени: Понеділок, середа, п'ятниця від 7—8.
Члениці: Второк, четвер, субота від 4—5.
Хлопчики: Понеділок, середа, п'ятниця від 5—6.
Місячна оплата одна корона.
Приходьте і вправляйте!

В книгарні Н. Товариства ім. Шевченка або через адміністрацію "Руслана" можна дістати отой книжки:

Гомерової Одиссеї перек. з Нілінського Ч. 1.—2 К 40 с.	Ч. II.—2 К — с.
Метаморфози Овідія пер. Сердешного	1 К — с
Йов, перекл. П. Ратай	1 К — с
Григорій С. Сковорода	30 с.
Великий, новела Оржешкової пер. Кониського	50 с.
Др. Тоцький, Наука рускої мови	40 с.
Істор. літературні перспективи Грузії	40 с.
Непримирена, оповідання Кониського.	40 с.
Дон Жуан Байрона, пер. Куліша	40 с.
Антін Головатий, розвідка Уманця	30 с.
Шевченко, Наймицька, повість пер. Кониського	60 с.
"Княгиня, "	30 с.
Проф. Ратміров, повість Мордовця пер. Уманця	40 с.

СОКІЛ Житки можна набувати в "Сокільськїм Базарі" у Львові і у всіх торговлях вкраю.

„Торбан“

музична бібліотека
видає

Українська Накладня

Львів, Вроновска 8.

Каталог даром і оплатно.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середньо-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12:20*	6:10, 1:40	5:45, 9:05*
» Кракова	2:31*	5:50*, 8:45, 1:30,	5:25, 8:40
	9:30*		
» Підволочиск	7:20, 11:45,	2:20, 5:50,	10:30*
» Лавочного	7:29, 11:50,	10:50*	
» Рави рускої	7:50, 4:50		
» Станиславова	8:05		
» Самбора	8:15, 1:50,	9:20*	
» Яворова	8:18, 4:37		
» Коломиї	10:05		
» Ряшева	10:35		

На Підзамче.

» Підволочиск	7:05, 11:30,	2:08, 5:35,	10:16*
---------------	--------------	-------------	--------

Зі Львова з головного двірця відгодять:

До Кракова	12:45*, 1:*	2:45, 6:35*, 8:2	10:05*
» Іцкан	2:51*	6:15, 9:20,	2:40, 10:40*
» Підволочиск	6:20, 10:55,	2:21, 6:15*, 9:50*	
» Яворова	6:55, 6:—*		
» Лавочного	7:30, 2:30	6:25*	
» Самбора	8:55, 4:15,	10:51	
» Станиславова	9:10*		
» Белзця	10:45		
» Ряшева	4:05		
» Коломиї	3:30		
» Рави рускої	7:25*, 11:35*		
» Стрия	11:10*		

З Підзамча:

» Підволочиск	6:32, 11:07,	2:32, 6:27*, 10:02*	
---------------	--------------	---------------------	--

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є назначені звійздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через ціцільний день в міськім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавмана ч. 9.

За певну і добру льокацію поручаємо:

4 1/2%	листи гіпотечні
4 1/2%	листи гіпотечні
5%	листи гіпотечні преміювані
4 1/2%	листи Товариства кредитового земекого
4 1/2%	і 4 1/2% листи Банку краєвого
4 1/2%	позичку краєву
4 1/2%	обл'гації провінаційні і всілякі ренти державні

Ті паперя продаємо і купуємо по найточнішій курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. аяц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 31. грудня 1906.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. посл. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

З друкарні В. А. Шийковского.